

Kansallisuussanat taipuvat sekä substantiivin suvun että luvun mukaan, eli niillä on yleensä neljä muotoa: *español*, *española*, *españoles*, *españolas*.

- *Toño es español.* Toño on espanjalainen.
- *Carmen es española.* Carmen on espanjalainen.
- *Sus padres son españoles.* Heidän vanhempansa ovat espanjalaisia.
- *Las primas son españolas también.* Serkkutytöt ovat myös espanjalaisia.

Poikkeuksia ovat esim. -ense-päätteiset *canadiense*, *canadienses* ja *estadounidense*, *estadounidenses*. Ne eivät taivu substantiivin suvun mukaan.

- *Mark es estadounidense.* Mark on yhdysvaltalainen.
- *Marta es colombiana, no estadounidense.* Marta on kolumbialainen, ei yhdysvaltalainen.

Kielen nimi saadaan yleensä kansallisuussanan yksikön maskuliinimuodosta.

- *Toño es español.* Toño on espanjalainen.
- *Habla español.* Hän puhuu espanjaa.

Artikkeleita ei käytetä esim. *hablar-* ja *estudiar-*verbien yhteydessä.

- *el español, el castellano* espanjan kieli
- *El español es fácil.* Espanja on helppoa.
- *¿Estudias español?* Opiskeletko espanjaa?
- *Sí, pero no hablo español muy bien todavía.* Kyllä, mutta en puhu espanjaa vielä kovin hyvin.

Myös suomen kielestä on espanjassa kaksi vastinetta *el finés* ja *el finlandés*.

el país	la nacionalidad	el idioma / la lengua	la capital
España	español, -a	el español / el castellano	Madrid
Finlandia	finlandés, -a	el finés / el finlandés	Helsinki
Francia	francés, -a	el francés	París
Inglaterra	inglés, -a	el inglés	Londres
Rusia	ruso, -a	el ruso	Moscú
Estonia	estonio, -a	el estonio	Tallin
Italia	italiano, -a	el italiano	Roma
Alemania	alemán, alemana	el alemán	Berlín
Suecia	sueco, -a	el sueco	Estocolmo
Noruega	noruego, -a	el noruego	Oslo
Portugal	portugués, -a	el portugués	Lisboa
Dinamarca	danés, -a	el danés	Copenhague

